

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.

a kir. itélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében.

hová a lap szerkesztésével
illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi fel

Fel, fel vitézek...!

Pécs, 1896. november hó 17.

(*) Mintha az ezredéves ünnepek letűnt fényességéből egy eltévedt sugár, amely lelkesített és melegített valamikor mindnyájunkat, itt révedezett volna közöttünk, hogy még egyszer bevilágítsa a hősök történetének legszebb lapját. Ilyen érzelem hatotta át vasárnap Komárom város és vármegye ünneplő közönségét, midőn apraja-nagyja összegyűlt Klapka György művészi érc-szobra előtt s lelkesedéssel, kegyelettel szívében, áldozott a komáromi hős emlékének.

Nagy idők nagy alakja volt Klapka, nevét aranybetűkkel jegyezte föl Klio, hogy tettei, a közszabadság ideáljéért hevülő lelke örök példányképpül szolgáljon az utódoknak, hogy ha úgy akarja a sors, a haza szent nevéért életüket is kockára tegyék az utódok, miként ő és szabadságharcunk sok jelesei tévék. Ennek az ideális érzelmenek átható melegét mutatta be Komárom közönsége, midőn pártkülönbösg nélkül megjelent a dicsőült szobra körül. Azok a férfiak, akik az imént lefolyt választási harcban komoly ellenfelekül állottak szemben, ennél a szobornál kezet nyújtottak egymásnak s megható gyöngédséggel csak arra ügyeltek, hogy az ünnepség méltóságán csorba ne essék.

De bármilyen felemelő hatása is volt legyen az ünnepségnek, régi végzete az a

magyarnak, hogy az itt élők közt szoldateszka, a bécsi kamarillának ez a vak-eszköze, disszonáns hangot kevert a nép ünneplő hangulatába. Jóllehet, a komáromi helyőrség vér a mi vérünkéből, hús a mi husunkból, de felsőbb parancs következtében még mint passzív szemlélők sem vehettek részt az ünnepségen, a melyen elhangzott lelkesítő és dicsőítő szavak leginkább a katonát illették, hanem a lakosságban kellett tartózkodniok, még csuda, hogy az a többség nem lövetett az ünneplők közé.

A mi régi átkunk, az örökké ármányos Ausztria, csak forradalmárt lát Klapka hősi alakjában s mint ilyennek, még az emlékét is üldözi. Hisz ő szívesen az aradi 13 sorsára juttatta volna Klapkát is, ha a szégyenérzet nem sarkalta volna 1849. októberében, hogy eltávolítsa a komáromi vár ormán még lengő magyar trikolorot. Fegyverrel, harccal meg nem szerezhette a várat, azért kellett az alku terére lépnie az akkor is vitéz (?) osztrák hadseregnek és bántatlanul kibocsátania az őrséget és annak hős parancsnokát.

Ausztria soha sem tanul, de soha sem felejt. Neki a 48—49-iki események csak egy-két párttűző művének tűnnek föl, s nem akarja még most sem megérteni, hogy az idők teljessége, a korszellem fegyverezte föl akkor ugyyszólván az egész nemzetet, hogy lerázza a gyűlölt idegen igát, melyet három század óta visel. Solferino-

nak és Königsgrätznek kellett közbejönnie, hogy Ausztriának idegen segiseggel kardra épített uralma némileg az alkotmányosság mázával vonassék be.

Ekkor létesült a kiegyezés, ekkor lépett életbe az a sok formalitás, copf, melyek a „Vakulj magyar“ elvére építve tulajdonképpen csak eltakarták végtelen megcsalattatásunkat, miként annak a bizonyos fátyolnak el kellett volna takarnia a még mindig sajgó sebeket, melyeket a kiegyezés állítólag borított volna a 48—49-iki eseményekre és az utána következő 18 évi abszolutizmusra, midőn tüzzel-vassal folyt a beolvasztás politikája, midőn fizetett zsoldosok gázoltak keresztül az agyongyötört nemzet testén.

Járja tehát már 1867. óta az alkotmányosodi, és a nemzet nap-nap után tapasztalja, hogy az egész politikai, kormányzati rendszerünk a hazugságra, az elvek feladására és nem a becsületességre van alapítva. Hisz már az alkotmányosnak nevezett korszakban volt szerencsétlenségünk tapasztalni számtalanszor ennek a 67-ben leborított fátyolnak a fellebbentését éppen azok részéről, kiket a megcsökönysödött Ausztria izgágát csinálni egymásután a mi nyakunkra küld.

Ott van a Seemann-féle egri eset, a Janszkyé, Uzelacé, és több jeles Soldatenkindé, akik nemzetiségünk és jelvényeink meggyalázásáért jutalomban és előléptetésben részesültek. A vérengző Dinstl és

A „Pécsi Figyelő“ tárcája

Klapka György.

A komáromi Klapka-szobor leleplezésekor szavalta a szerző.

Viharban születél cikázó villámnak,
Láncok csörgése közt szabadság kardjárnak.
Csattogó haragod főséges hatalma
Vérrózsákat dobott a sötét viharba.

Piros vérrózsákat . . . fehér halottakat . . .
Széttört bilincseket . . . tátongó sirokat . . .
Tépett lobogóval futó ellenséget . . .
Tüzet az ő tüzből, mely lángolva égett.

Klapka György, Klapka György, mi voltál te nekünk!
Vitéz tábornokunk, koszorus vezérünk,
Zivataros éjben lobogó szövétnék,
Dörgő hadistene a magyar honvédnek!

Első az elsők közt rohansz a csatába,
Düledő romokon te állsz utoljára!
Rendületlenül a hont legtovább te véded —
S nem ellenség győz le, hanem a balvégzet.

Bukva is dicső vagy, főséges, hatalmas,
Elveszett várban is büszke, diadalmas!

Komárom védőit, bármiként akarja,
Nem éri az önkény boszuálló karja.

Megfogod ezt a kart és szoritva tartod,
Vitéz tábornokunk ez a legszebb harcód!
Szabadság vitézít szabadon ereszted . . .
S elmégy bujdosónak: fölvenni keresztet.

Csupa rom itt minden! Semmi se marasztal!
Jajszavát e honnak elviszed magaddal.
Bujdosó utadon föl-fölsir szivedben,
Egyre hangosabban, egyre rémesebben.

Halálhörgést hordoz utánad a szellő,
Bitófákat rajzol elédbe a felhő,
Bilincsek csörgését hallod a viharban,
Egy-egy szív szakad meg, mikor az ég harsan!

Égre tör a lelked fájó honszerelme,
Nagy, erős akarat forrva forrong benne:
Hivod, hívogatod az egész világot:
Főlszabadítani ezt a rab országot.

Bujdosó utadon rezgő csillag fénye:
Eltiport szabadság ébredő reménye.
A magyar légió! . . . Már ott a határon! . . .
Örömköny a szemben . . . harmat a virágon . . .

. . . Dobbanjon meg e föld! Itt a hősök hőse!
Visszajött Klapka György, Komárom védője!

Várbástya fokáról néz alá kevélyen
A magyar dicsőség, szabadság nevében.

Sas azeme a tájon, mint az őrtűz, száll át,
Mintha most is védné szép Komárom várát!
Mintha megzendülne ércajakának szava!
Mintha örök daccal nem kiáltana!

S éjnek éjszakáján, ha az óra kondul:
Ha zugást hallotok: Klapka szobra mozdul.
Lelép a bástyáról, besuhan a várba:
„Talpra, fiuk, hajrá! Előre! Csatára!

Kelnek a honvédek mind szuronysegezve:
Dallal rohannak az ostromló seregre;
Duna, Vág vidéken tűzik szerteséjjel . . .
Győzelmet aratnak minden áldott éjjel.

Hol a magyar földnek a legszebb virága?
Fonjatok koszorút Klapka homlokára!
Fényes nap az égen, légy a nemzet ajka!
Csókdóttól ragyogjon Klapka hős alakja!
Pósa Lajos.

Mártha.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

A kis városban egyszerű, de csinos
bázbán lakott a három tagból álló család:
az anya két leányával.

Rüstow hasonlóan, s vége-hossza nincs azóta a kardbojt garázdálkodásnak, amely kardbojt szent szimboluma az egységes osztrák monarchiának (magyar jelzés nélkül), mert tudvalevőleg azon is a kétfejű sas terpeszti szárnyait még a honvédségnél is, hála Fehérváry b. intézkedéseinek.

De ne rekrimináljunk, hiszen ezek az inzultáló katonák osztrákok voltak testestől-lelkestől, ezeknek Magyarország nem hazájuk, csupán ellenséges terület és ők csak annak az osztrák katonai hagyományos szellemnek tettek eleget, mely előírja, hogy a magyar mind forradalmár, Kossuth-kutya, tehát ezek kiméletet nem érdemelnek és éppen Klapka példájával hozakodnak elő, akit ha még 1849-ben alaposan kivégeznek, úgy nem mozditja elő a königgrázi katasztrófát, s most nem kellene túrnie Ausztriának a magyarok hencegését.

Azonban a jó szerencse még nem hagyta el végképpen Ausztriát, akadt egy jeles férfi, Bánffy b. személyében, aki magyarnak vallja magát s mégis tultett azokon az osztrák születésű katonákon, midőn a nemzet arculcsapásáról volt szó. Itt már nincs számára mentség, itt már megáll az igaz hazafi szive, midőn annyira súlydott egy magyarban a nemzeti fajszeretet, a kegyelet érzete vérei iránt, hogy megszökik Kossuth temetése elől s a zagrábi magyar zászlót három színű rongynak nevezi.

Most béke van színleg, a „Gottterhalte” felhangzó akkordjai csinálnak a népnek egy-egy kis parádét, de a sok izzó anyag már sziporkázik abban a katlanban, melyben a nemzet fájdalmai, mint tűzhalálra ítelt áldozatok, szenvednek tovább. Ezek az odadobott jajkiáltások és panaszok azonban nem fognak soha megsemmisülni, kitörnek börtönükből és eget kérnek. Egy morajló zugolódás vonul majd végig Kárpátoktól Adriáig, megreszketeti a sok szolgálékot, kik sápadozva bujkálnak majd a felkorbácsolt népharag elől, és az a sok

elrejtett fájdalom, megtorlatlan sértés boszszuért kiált az Éghez, elkergeti sanyargatóinkat szolgálival együtt, megalkotja az önálló és független Magyarországot, szabad néppel, élén becsületes kormányférfikkal, akik majd megmagyarázzák imádásig szeretett királyunknak, hogy az a Klapka-induló, a Fel, fel vitézek!... kedvesebb hangzásu a magyar fülnek, mint a Gottterhalte s az előbbi mellett életüket és vérüket áldozzák a hazáért és a magyar királyért.

H i r e k.

Pécs, 1896. november hó 17.

Bucsu a cilindertől.

Fájdalomtól szomorodott szívvvel jelentjük a nagyérdemű közönségnek, hogy az uri divat évtizedek óta dédelgetett kedvence, a

Cylinder

ez év őszi szezonja elején végelfeledésben elhunyt. Gyász szalagok és koszorúk mellőzése kéretik. A megboldogultban egyiket si ratjuk a legnagyobb pályájú fejfedőknek, melyek valaha emberi koponyát takartak. Az őszi utolsó és a tavasz első sugarai mind eddig a cilinderek fényes szórón villantak meg és az emberek legderültebb és legfontosabb szerepléseiknél egyformán a cylinder és annak hatása alatt állottak. A cylinder hű volt, mint egy házórzó kutya. Korbácsolta legyen eső, vagy zuzta a leghatalmasabb botlítás, néhány szelid vasaló simitásra a kedves cylinder ismét felöltötte ragyogó árnyatát és ismét világító torony lett a kalapok óceánján. Mikor megrokkant, még verebet is lehetett vele fogni és a legkülönbözőbb célokra lehetett alkalmazni. Most pedig egyszerű lett a divat mezejéről. Letűnt, mert az a pár példány, amely itt-ott még felbukkan a ködös utcákon, csupán tavalyi és hazajáró kisértetei az egykor oly dicsőségesen uralkodott kalap fajnak. Bukását szeszély okozta, a divat hatalmas és felebbezést nem tűrő szeszélye Angliában, ahol nemzetközi megállapodás szerint a férfi divat trónja van, az idén a kalap formák megalkotói megfledkeztek a szegény cilinderről. Eddig évről-évre új formát adtak a régi harcosnak; egy

szér vékony köcsög, másszor széles fazék formájára szabták. Egyik esztendőben alul szélesre, felül keskenyre, másikkban alul keskenyre, felül szélesre, a harmadikban egyenesre, a negyedikben befűzött hordó, az ötödikben homokóra formára készítették majd tányérnyi, majd hüvelyknyi karimával, de mindig teteszetősen és izléssel kiállítva. Az idén azonban, úgy látszik, ki volt már merítve az angol kalaposok találékonyasága és nem tudnak új formát találni a szegény fényköcsögnek. Ezért kellett buknia a készült róla ez alábbi bucsuztató vers:

Kinek bolondos, vig a kedve
Ne nézzen az meg ravatalt,
Kinek kacajra nyilik ajka,
Ne hallgasson bús, méla dalt,
De a kinek már ugyis mindegy.
Egy rossz hirrel többet ha kap,
Annak megsugom a fülébe
Hogy ah! no! végelgyengülésbe!
Mehalt a szép köcsögkalap!

Elszenderültél szép cylinder,
Ki hozzánk oly jó s hű valál.
Könyörtelentül elszakított
A vén kassás, a zord halál.
Irigyeid és pályatársaid
Mind neked mentek csufosan
S most lenn pihensz a néma sirba,
Hiába szólunk hozzád sirva. —
A cylindernek vége van!

Pár kalapos és egy pár dendi,
Kik csinálják a divatot,
Kimondták azt a szörnyű végzést
S a cylinder ma már halott.
Pedig rendes az érverése,
Sőt dobog még a szive is:
De ha sok volt az ellensége,
A kollegák, a sors szeszélye,
— Elérte hát a nemezis.

S ép most kellett elszenderülnöd,
Hogy a szezon megérkezett!
Most a klakk lesz a legnagyobb úr,
Ő foglalja el helyedet
Oh de hiába minden bánat,
Te már lejártad magadat,
Te megpihenhetsz végre-végre,
De mi lesz belőlünk? az égre!
Vajjon mit hoz az új divat?

Oh, megboldogult, jó cylinder,
Önzetlen, igaz hű barát!

A kisebbik leánya, gyenge, beteges, elkenyveztetett, kis teremtes volt, szanta szegényke és bizony a legnagyobb dédelgetés mellett is elég volt elviselnie azt, amit terhet, amit a jó Isten annak a mankónak az alakjában reá mért, ami nélkül megmozdulni sem volt képes.

A nagyobbik leány, kit Marthának neveztek, feltűnő szépség volt, magas termetű, olyan vállakkal és nyakkal, mintha a legügyesebb művész alkotta volna, és azon a legezebb barna fő pihent.

Ott ült napról-napra kis asztalkája mellett, szorgalmasan himezve a monogramokat, hogy kis nővéreinek és édes anyjának ne kelljen nélkülözniök. Mert bizony abból a csekély nyugdíjból, amit édes anyja kap havonként, nem igen tenk még a legszükségesebbre sem, pedig ugyancsak megszokták a bőséget, kényelmet; a drága szövettel bevont kopottas butorok és a kirakott értékes csecse-becsek jobb napokról tanuskodtak.

Veudég igen ritkán kereste fel őket. Ha jönnek a komor, hideg őszi napok egyenkint hullnak le a fák levelei, míg végre ott áll magába lombtalanul, így szokott történni rendszeren az embereknel is. A régi jó barátok apránként mind elmaradoztak, csak egy maradt meg közülök, a közeli pusztia gazdag bérője, Almásy Dénes. Ő gyakrabban jön most, mint azelőtt. Özvegy ember, ninc-

senkije, csak egy fogadott fia, aki külföldön végzi tannmányait és noha, tul van az ötvenen, külseje elég csinos, járása gyors, ruganyos, vig kedélyű, fiatal szívvvel.

Nyílt titok volt, hogy a szép Marthaba szerelmes, azért senkit sem lepett meg, midőn mint kérő lépett fel a háznál, hanem azon mindenki csudálkozott, hogy a szép és alig tizenöt éves Mártha nem adott kossarat.

Hízen szabad volt a szive, olyan volt ő, mint a borus napokban fejlődött virág, a mely még nem ismeri a napsugár lehet, melegét, ő csak arra gondolt, hogy mennyivel jobb lesz mindnyájoknak, ha férjhez megy és két hó múlva Almásy mint nejét vitte ki a pusztára.

Helyzetéhez képest elég jól érezte magát, sokszor kikocsizott férjével, bejárták az egész pusztát, erdőseget, és a városban nevelkedett nő csakhamar megszokott a szép természet öln, és ha este fáradtan hazatértek és lepihent, édes álom szállta meg, újra kötötte a csokrot a buzavirág és pipacsból.

Igy mult el két év, a harmadik év nyarán hazakészültek, hogy elhozzák a kis Nórát, midőn Almásy betegeskedni kezdett, ugyanarra, hogy nem hagyhatta el a házat.

Mily szeretetteljes gonddal ápolta a szegény nő férjét, karonfogva sétáltak be a park üde pázsitos és óriás-fenyőkkel szegélyezett utait, azután leültek a nagy plátán ár-

nyában elhelyezett kőpadra, szittak azt a balzsamot lehelő friss levegőt; betakargatta a beteg lábait, azután felöltöztetett neki türelmesen, a mit óhajtott, csak néha szakítva meg a beteg nehéz sóhaja, vagy a közel erdőből oda hallatszókakuk hangos kiáltozása által.

Egy nap azután az ágyat sem hagyhatta el a beteg és annyira rosszul érezte magát, hogy neje jónak látta fiaért sürgönyözni, a ki néhány nap múlva meg is érkezett. Atyját kissé jobban találta, nem győzte köszönni a kis mama jószágát és határtalan előzékenyen viselte magát irányában.

Együtt ápolták a beteget, együtt virrasztottak felette, ha betegsége rosszabbra fordult.

Mily nagy volt azonban a fiatal nő rémülete, mikor észre vette, hogy mindez nem annyira a beteg, mint inkább az ő kedvéért történik.

Később azután értésére adta az ifju, és édes, hízogó szavakat suttogott a kis mamának (mint mindig mondani szokta), az pedig úgy rettegett attól, féltette önmagát és kerülte mennyire lehetett, egészen férjének élt, de hasztalan, a szívnek tava-za van — a szív szerelemre vágyik.

Ármánd minden estefelé elvitte sétálni, hiszen a kis mamának szabad levegőre van szüksége, ugyis egészen halvány lett és megfogyott a felév alatt, mióta ő is otthon van. Szegény nő! ha tudná az a másik, mit

Te résztvevően kísérgetél
A sok tövises uton át.
Egy fél röffel nagyobb emberré
Általad lettem, általad . . .
Szálljon hát béke hamvaidra,
Nyugalom porló csontjaidra, —
Én ezerszer is áldalak!

Az emberiség azonban nem hálátlan régi fejdíszével szemben. Ünnepekre még megtartja a kipróbált díszekvizitumot. Első vizit, eljegyzés, esküvő és keresztelőknél még mindig a cylinder lesz a hivatalos viselet, amivel talán kissé felül is fog emelkedni a hétköznapi szintjén, ahol bukása és pusztulása érte. Megsemmisíteni azért még mindig nem tanácsos senkinek a meglevő cylindert, mert az örökké kedves emlék, értékes ereklye, aztán meg nem is tudhatni, mikor út számára a festámadás órája, amikor mint a Főnix madár hamvaiból újra éledve, ismét elfoglalja méltó helyét a kalaptársadalomban és az emberi társadalom főit.

Napirend 1896. november 18-án.

Naptár: szerda, nov. 18. — Róm. kath.: Romun. — Prot.: Ottó. — Görög-kel. (nov. 6.) Pál — Zeidó Kislev 13. — Nap két 6 óra 55 perckor; nyugszik 4 óra 3 perckor — Hold két délután 1 óra 38 perckor; nyugszik reggel 4 óra 57perckor.

Időjárás: hőmérséklet 4 Celsius fok meleg légnomás 751. — Kilátás: a központi meteorologiai intézet jelzése szerint boros, enyhe, szeles idő és eső várható.

Színház: „Bagdadi hercegnő.”

— **(Hírek a csendőrség köréből.)** Hegedűs Gyula és Sikorszky Zsigmond, csendőrkerületünk két fiatal tagja, hadapródtiszthelyettesekké nevezettek ki.

— **(A barcsi jótékony nőegylet táncmulatsága)** e hó 14-én volt. Kis számu, de diszes, közönség gyűlt egybe a barcstelepi olvasó és társaskör helyiségeibe, hogy egyrészt áldozzon a nemes célnak, másrészt meg, hogy a fiatalok előtt megújítsák a szezon, minthogy már régi időktől fogva itt mindig a nőegyleti táncmulatság az, melyen a kis leányokat felavatják nagyokká és a leányos mamák megnyitják előttük a bálterem ajtait. Sárközi Jancsi (a híres két országot járt Sárközi) ez alkalomra irt kopogós csárdásával nyitotta meg az estélyt. Szünóra alatt dr. Piszár Antal, a nőegylet szenedett ez idő alatt, férjéhez a kötelesség, a tisztelet fűzi, Ármándot pedig szereti végtelenül. De nem! Nem szabad még csak sejténie sem. Hogyan csalhatná meg férjét, ki tehetetlenül és a beleje helyezett teljes bizalommal fekszik kinos kórágán.

Az ifju sokezer szinte haját tépte türelmetlenségében, hogy nem képes csak egy biztató szót sem kicsalni azokról az édes eperajkáról.

Végre a sors megkönyörült; magához szólította az Ur a szegény beteget, neje igaz és fájdalmas könyvet hullatott ravatalánál és noha később nem is titkolhatta érzelmeit Ármánd előtt, de kijelentette, hogy a gyászév letelte előtt gondolni sem akar semmire.

Egy év múltán aztán ismét esküvőre jöttek össze az ismerősök és rokonok és azt tapasztalták, hogy a menyasszony sokkal szebb és boldogabb, mint valaha.

Esküvő után a kis Nórárt magával vitte, a ki pár hó alatt ugy összeszedte magát, olyan jól nézett ki, hogy alig lehetett reá ismerni, ott ül nénjével a nagy platánfa alatt. Az ifju nő szorgalmasan dolgozik egy kis gyermekfőköntön és pirulva rejti el, ha esetleg meglepi valaki munkájában.

Scossa Erzsé.

titkára szép szabásu beszédében fejtegette az egyület áldásos működését és kiemelte Kremer Károlyné urnó, mint az egyület elnökének, a jótékonyág körül szerzett érdemeit, melyekért a szegények, a szűkölködő emberek nevében mond hálás köszönetet, kérve őt továbbra is áldásos működése folytatására s poharát ürítve a nőegylet választmányára. Hogy beszédét lelkes éljenzés követte, az nagyon természetes, utána dr. Kronberger Adolf járásorvos emelt szót, éltetve dr. Piszárt, mint a jótékony egyület buzgó titkárát. Már 2 órára járt az idő, mikor a legvirágosabb hangulatban lévő társaság ismét bevonult a bálterembe, hogy folytassa a félben hagyott táncot. Folytatta is és csak reggeli 5 óra vetett véget az igazán fesztelen és kedélyes mulatságnak, hogy nyugalomra térjenek azok is, kik ez alkalommal először jártak a bálterem parketján; hogy a sikerült mulatság véget érjen.

— **(Papszentelés.)** Cselka Nándor püspök budapesti érseki helynök, november 24, 25 és 26-ikán négy végzett teológust szentel föl pappá. A főszentelendők Jäger Géza és Müller Lajos pécsi egyházmegyei végzett teológusok, továbbá Kornauth Bérard és Mézer Özséb kapisztrán Szent-Jánosról nevezett szentferencrendi végzett teológusok.

— **(Mérgező szódavíz.)** A folyó hó 14-iki Vérffy-Czillinger lakodalmat nemcsak pompás mulatás és jeles felkészöntök, hanem egy érdekes esemény is tette emlékezetessé. A villányi szódavízgyáros ugyanis éppen a lakodalom napjára hamisított szódavizet küldött szét, mely a mérgezőt nevet is megérdemelné. Hová jutunk, ha már nem csak a borban, de még az eddig ártatlan szódavízben sem bízhatunk meg? Az illető gyáros, vagy valamelyik derék alkalmazottja bizonyosan le akarta itatni a lakodalmas népet, hogy t. i. kénytelen legyen folyton tiszta bort inni. Szerencsére csak egy bormissza lett erősebben rosszul, ki sok szódavízzel itta a bort. Az ő egyórás rosszullete árán a többi vendégek megmenekültek a bajtól, de közösen azt állapították meg, hogy sok kénsav van a vízben és így csakugyan kénytelenek voltak Czillinger házigazdájuknak kétszerte több borát meginni, mint ha jó lett volna a szódavíz. Hirlik, hogy maga a gyáros is rosszul lett volna vizétől és rögtön kutatása szerint egy elbocsátott cselédjének boszúntve lenne a stikli, mely egyesekre végzetessé válhatott volna. Vaniss főszolgabíró állítólag egy üveggel 15-kén levitt Dárdára, hogy az ottani főszolgabíró a hatósági vizsgálatot gyorsan megejttesse. Ki váncsian várjuk a vizsgálat eredményét, mivel a községben több családnál okozott e szódavíz rosszulletet és ijedelmet, így többek közt egy vasuti hivatalnoknál is.

— **(Elhunyt vezérigazgató.)** Bock Lajos, a mohács-pécsi és pécs barcsi vasut nyugalmazott vezérigazgatója, ma 80 éves korában elhunyt. Temetése csütörtökön délután 3 órakor lesz a Mária-utca 20. számú házból a budai külvárosi temetőbe.

— **(Feltűnések.)** Jogakademiánk ifjusága által szombaton megtartott táncestélyen réssint az „Olvasókör” javára, réssint az estély költségei fedezésére adományoztak.

Erreth János 100 koronát, Szeredy József 20 koronát, Szily László 17 koronát, Neuperg Adolf 11 koronát, úv. Bedő Károlyné, Döbrössy Alajos, Incédy Dénes. Dr. Lechner János, Rébányai János, Zeinkó István 10—10 koronát, N. N., Herczenberger Gyula 7—7 koronát, Mestrits Imre, Szeifric István, 6—6 koronát, Dr. Blum Béla, Dr. Bors Emil, Dr. Daempf Sándor, Deutsch Ádám, Hanny Gábor, Littke Ernő 4—4 koronát, Dr. Kereky Mihály, Oblath Adolf, Stern Károly 3—3 koronát, Asztalos Nándor 2 koronát, N. N. Driesz Lajos, Hoser Ármán, Krászonyi Ferenc 1—1 koronát. Mely szíves adományokért a bőkezű adakozóknak ez uton is legforróbb köszönetüket fejezik ki a rendező bizottság nevében: Stern Ármán pénztáros, Schwell Lajos ellenőr.

— **(Kérelem.)** Egy önhibáján kívül nagy nyomorba jutott, volt r. kath. tanító, a ki még nyugdíjától is elesett, minthogy a tanítói nyugdíj-törvény életbelépte után a járulékokat nem volt képes befizetni, s talán kegyelem utján fog valami kegydíjhoz jutni, addig is, míg ezt elérhetné, esedezve fordul a jószívű emberbarátokhoz, hogy éhező családján némi könyöradományokkal segítsenek. Szíves adakozások dr. Fent Ferenc egyházmegyei tanfelügyelő címére Pécsre intézendők, a ki közvetíti a jótékonyág filléreit az inségbe jutott család számára.

— **(Halálozás.)** Bús János tegnap délután 34 éves korában meghalt. Temetése holnap (szerdán) lesz a Tetye-utca 16. szám alatti házból a budai külvárosi temetőben.

— **(Eltűnt óra.)** Mesgyián András, pincemunkás tegnap délután együtt beszélgetett a világ jelenlegi állásáról egy Hoffer nevű kollegájával. Beszélgetésüket Mesgyiánnak a falon függő zsebórája egyhangu kegyegéssel kísérte, de mikor a beszélgetést abbahagyván, Hoffer eltávozott Mesgyiántól, egyszerre az óraketyegés is megszűnt. Mesgyián még azt hitte, hogy órája megállt s fei akarta huzni. Akkor látta, hogy az óra nincs sehol. Szörinszálán eltűnt s mert az eltűnésnek más oka nem lehetett, csak Hoffer távozása, Mesgyián szaladt a rendőrségre és panaszt tett, hogy cimborája elloptá az óráját. A rendőrség nosza előcítáltatta Hoffer is, a ki azonban kereken tagadta a dolgot. E tagadással szemben pedig semmi bizonyítéka nincs Mesgyiánnak Hoffer ellen, s most a rendőrség nyomozásától függ, hogy meglesz-e az óra és kiderül-e, hogy miképp tűnt el a gazdájától?!

— **(Kiderített lopás.)** Egy szigeti országuti kereskedőnél még ez év február havában lopás történt. Elvessett a kereskedéséből egy lisztartó szekrény, melyet nem lohatott el más, csak valami a bolt előtt kocsiival megálló vidéki atyafi, kinek nagyon megtetszhetett a szekrény s aztán egy őrizetlen pillanatban feldobta a kocsisaráglyába s elhajtatott vele. A károsult ebben a hitben nem is jelentette fel a lopást a rendőrségnek, hanem maga nyomozott és most végre sikert is ért el. Tudomására jutott ugyanis, hogy az eltűnt lisztartó Vas Péter ósdi lakosnál van. A lopás így kiderülvén, ma jelentést tett róla a rendőrségnek, hol jegyzőkönyvet vettek fel a panaszáról s áttették a csend-

öréghöz, a nyomozás megejtése végett. Majd a csendőrség most már kideríti, hogy miként került az ellopott lisztes szekrény az illetőhöz s ki lopta azt el a boltból?

— **(Lejtőn.)** Egy ütött-kopott külsejű, elszállított alak került a napokban Mohácson Kovács Kálmán vizsgálóbíró elé. Sombereki rendőrök vitték be Mohácsra, mert rajtacsípték, hogy kint a falvakban rászedi a tudatlan népet. Hováth Lajos — így hívják a szélhámost — azok közül való, a kik magasabb polcra kerültek arra a lejtőre, a melyik a börtönajtóhoz vezet. A apja ügyvéd volt Nagy-Kanizsán, ő maga pedig tanító egy alföldi városban. Később megbetegedett és ezért otthagya a tanítói állását. Szegényen segély nélkül állott a világon, pedig a felelőségét el kellett tartania s a gyermekei éhesek, nagyon éhesek voltak. Főlesapott hát, szinésznek, de a sorsa nem sokat javult: az új pályán is mindig koldusnak érezte magát. Aztán megpróbálkozott más foglalkozással: ügyöknék szegődött, majd meg pincér lett belőle. Ilyképpen sok mindenbe belekóstolva, de a sorsával soha meg nem elégedve, a süllyedés útján most más megélhetési eszközöket keresett. Talált is egyet, egy elég jó jövedelmi forrást. Összevásárolt Budapesten egy csomó rézgyűrűt, a melyek arany színű vegyülekkel voltak bevonva; darabja 50—75 krjába került. Aztán megindult szerte az országba, a falusi nép közé, ott szóba elegyedett asszonynyal, leánynyal, néha férfiakal is és a ki szóba állt vele, annak megmutatott egy gyűrűt és elpanaszolta a nyomoruságát. Elmondta, hogy pénzre van szüksége és ezért szívesen elzalogosítaná a gyűrűjét, ha kölcsönt kapna reá. Az összeget soha meg nem határozta, mindig az emberekre bízta, hogy az összeget meghatározzák. Ilyenformán akadt, a ki három forintot adott egy gyűrűre, de olyik ember 5—6 frtot is kínált neki. Így járt faluról-falura, az elzalogosított gyűrűk egyre szaporodtak, Horváth Lajosnak pedig ezentul mindig volt pénze. Sombereken aztán a községi rendőrök letartóztatták és elvitték az elkobzott hamis gyűrűkkel együtt a mohácsi kir. járásbíróhoz. Horváth Lajos őszintén elmondta ezeket a dolgokat és megjegyezte, hogy ez a manipuláció nem ütközik a büntetőtörvény egyetlen paragrafusába se, mert ez „csak kereskedelmi praktika.” A vizsgálóbíró kérdésére, hogy miért süllyedt ennyire, elbeszélte az élete történetét és a kor mostohaságát okozta, hogy e kellett züllenie. Hangsúlyozta, hogy tudományos ember volt mindig és engedelmet kért a vizsgálóbírótól, hogy „filozófiai értekezést” tartsa a bíróság előtt. Néhány napig előzetes letartóztatás alatt volt, de a fogságból minduntalan a vizsgálóbíró elé kívánczolt, hogy a „bölcséleti eszméit” kifejtthesse és ürületről panaszkodhassék. Horváth Lajos most már szabadlábon van, mert a károsultak nem kívánták a megbüntetését.

— **(Új szivarok.)** Az osztrák pénzügyminiszter árulta el a költségvetési bizottságban, hogy a jövő év április havában „Infantes” elnevezésű új szivar fog forgalomba kerülni, miután pedig szivarok dolgában is némileg közösgyeseek vagyunk, természetesen, hogy Infantes a mi trafinkjaink-

ban is szerepelni fog. Nagyon előkelő a neve ennek az új szivaroknak és most elárulhatjuk, hogy maga a szivar is az lesz. Alig lesz nagyobb, mint egy csak félig-meddig egészséges fejlettségű cigaretta. Körülbelül 10 és fél centiméter hosszú lesz, henger alakú. Szivartestvéreitől abban is elfog térni, hogy a legjobb fajtaú ekzotikus dohánylevelekből fog készülni. Valódi szivarok lesznek tehát és nem olyan havanna cigaretta félek, a melyeknek csak a külsejük dohány levél. Az Infantesnek a töltelke is levéldohány lesz. Kicsinysége miatt igen gondos lesz az elkészítése. És és kitűnő „levele” indokolja, hogy száz darabonként hat forintba fog kerülni. Százával igen csinos, nikkelsarku dobozokban fogják árusítani, de négy daraból álló csomagokban is kapható lesz. A virszinia szivar barátait pedig kétségkívül érdekelni fogja az a hír, hogy 1897 március 1-től kezdve egy új virszinia faj, a „Basil” virszinia kerül forgalomba. Mintegy 14 és fél centiméter hosszú lesz, kubadohányból fog készülni és iz dolgában is inkább fog az ötös kubára emlékeztetni, mint a most forgalomban levő virsziniák.

— **(Hamis pénsek.)** Az ország több részéből jelentik a hatóságok, hogy az utóbbi időben rendkívül nagy számmal jöttek forgalomba hamis öt és tízforintos bankjegyek. Ujabbán mint a kereskedelmi miniszter tudatja, olyan egy forintos éremhamisítványt hoztak forgalomba, mely kereskedelmi önólom ötvözetből öntés útján készült s osztrák verettel 1891. évszámmal volt ellátva. Sötét ólom színű, homályosan elmosódott. Egy másik hamisítvány británia fémből, magyar verettel, 1892. évszámmal van ellátva, színe sötétebb, mint az ezüsté, nyomása meglehetősen tiszta. A szarvasi postahivatalnál pedig hat 20 fillérest foglaltak le, mely ólom ötvözetből készült, magyar veretű, 1894. évszámmal, szürke színű. Jó lesz tehát a pénzt nem csak megolvasni, de meg is nézni, mielőtt az ember elfogadja.

— **(Tolvaj inas.)** Paller Ferenc, fiatal suhanc, valamikor asztalosmesterséget tanult a tanoncokorában olyan ügyességét tanúsított, hogy az iparostanonc-kiállításokon mindig az elsőrendű kitüntetésekert nyerte. Már közel volt a felszabaduláshoz, mikor aztán megbotlott s ellopta a gazdája zseboráját. A lopást ugyan megbánta és az ellopott órát még aznap — vissza is lopta, de ő maga már nem mert visszamenni, hanem csavargó életre adta magát. Kint Bányatelepen brikett-válogatásnál kapott munkát, majd mikor a munka kifogyott, ismét folytatta csavargó életmódját. Ily állapotban fogták el az éjjel s egyelőre a börtönben tartják s a vizsgálatot folytatják ellene, hogy nem lopott-e mást is valahonnan azon az órán kívül, melyet vissza is lopott, félvén a büntetéstől.

— **(Körözött hadköteles.)** Bandl József, tolnai illetőségű hadköteles, elfeledkezett jelentkezni az idejű fősorozásra, de a tartózkodási helyét sem jelentette be s így azt sem tudják, hol van. E miatt aztán a szegsárdi szolgabíró elrendelte a körözését, hogy ha talán valahol feltalálják, előállítsák és a jelentkezés elmulasztása végett kérdőre vonják.

— **(Ismét ablakbeverés.)** Tegnap este nyolc óra tájban, a Siklósi országút 57. szám alatti házon ismét bevertek egy ablakot. A tettes, aki egy jól irányzott kődobással mind a két ablaktáblát beütötte, elmeneült s kiléte mindez ideig ismeretlen. Veszedelmes passziója azonban némely rakoncátlan suhancnak ez az ablakbedobálás; különösen most, mikor a téli időjárás nem alkalmas arra, hogy akár egy rövid éjszakát is kitört ablakok szellős légvonalában húzzon ki az ember. A rendőrség meg is tette az intézkedést, hogy az ablakbeverő hőseket kézrekeritse, eddig azonban sikertelenül.

— **(Lopás a Muldini testvérek-nél.)** A Muldini testvérek kereskedésében már több ízben észrevették, hogy az üzletből különféle tárgyak vesznek el. Hogy ki viszi el azonban őket minden szó nélkül, arról nem voltak bizonyosak s éppen ezért nem is vehettek gyanuba senkit. Történt azonban, hogy tegnap ismét egy csomó üvegnemű tűnt el a boltból nyomtalanul, még pedig az ott alkalmazott Zombik József kezén. Jelentést tettek hát az esetről a rendőrségnek, a mely Zombiket nyomban letartóztatta és lakásán kutatást tartván, az ellopott tárgyak egy részét ott fel is találták. Így hát kiderült, hogy ő követte el a lopásokat s rendszeresen horodott el az üzletből egyet mást, míg rajtavesztett. Átkísérték a királyi ügyészséghez.

— **(Sikkasztó marhahajcsár.)** Cserta Vince, mészáros és hentesmester kiküldte Zakari István marhahajcsárt Püspökbagádra, azzal a megbizással, hogy az ott vett két tinót hajtsa haza s fizesse ki az eladónak a vételárból még hátralékos 43 forintot. Zakari átvette a pénzt, el is ment Pécsről, de bizony feléje sem nézett Püspökbagádnak, hogy a két tinót hazahajtsa; hanem a helyett megtartotta magának a 43 forintokat s a legnagyobb valószínűség szerint valahol lent Szlavoniában uraskodik most belőle. Cserta, mikor látta, hogy hiába várja a tinókat s megtudta, hogy felé se nézett Zakari uram a tinók gazdájának, mindjárt tisztában volt vele, hogy elsikkasztotta a hajcsár a pénzt s ezért ma panaszt tett ellene a rendőrségnél, ahol elrendelték a sikkasztó marhahajcsár köröztetését.

— **(Lopás az utcán.)** Poszek Vilmos divatkereskedő jelentette a rendőrségnél, hogy Török János nevű fiu tegnap este a boltajtójára kifüggesztett egypár posztócipőt leakasztotta és azzal megakart ug-rani. Azonban idejekorán észrevették s utána siettek s nyakon is csípték, mielőtt a lopott cipővel odább állhatott volna. A rendőrség a panaszhoz képest megindította az eljárást a fiu ellen, a ki a lopást be is ismerte. Ügyét átteszik a bírósághoz.

— **(A millenniumi kiállítás eredménye.)** Az 1896-iki ezredéves országos kiállítás közleményei 32-ik füzeté — melyet szerkesztőségünknek ma küldtek be — negyvenegy iven közli a kiállítás összes kitüntetését. Az összes 26 ezer kiállító közül (a közreműködők érmeit nem számítva) 8349 kapott kitüntetést, melyek közül a bennünket érdeklőket a következőkben közöljük:

Állami aranyérmert nyertek: Biedermann Ottó és Littke L.

Állami ezüstérmét nyertek: Pécsi tejcsernok és Schutt Vince és társa (Villány.)

A történelmi csoportban millenniumi nagyérmét nyertek: Pécsi püspöki könyvtár és Pécsi róm. kath. székesegyház. Kiállítási érmét Hentaller Lajos, képviselő és Horváth Antal, ügyvéd. Elismerő oklevelet Baranyavármegye törvényhatósága, Bittó Béla, Heindl Aladár, özv. Heindl Vilmosné, Horváth Antalné, Juhász László, özv. Müller Lujza, Mohácsi rk. plebániatemplom, Nedecky Janka, Pécsi rk. püspökség, Pécsi rk. szeminárium, Pécsi rk. főgimnázium régiségtára, Szabó Elekné (Kökény), Troll Ferenc, Vosinsky Mór (Szegvár.)

Diszoklevelet nyertek: kaposvári cukorgyár, Somogyvármegye törvényhatósága és Zsolnay Vilmos majolikagyára.

Az előadó művészet csoportjánál millenniumi nagyérmét nyert: Angster József orgonagyáros.

A közoktatásügy csoportjában millenniumi nagyérmét nyertek: Első cs. és kir. szab. Dunagőzhajósági társulat pécsi bányagazgatóságai Kiállítási érmét: Henzel Emil, cs. és kir. hádnagy, kaposvári községi elemi népiskola, Pécsi papnevelő-intézet. Elismerő oklevelet: Pécsi izraelita hitközségi fiú és leányiskola, Laubheimer Róbert, kir. tanfelügyelő. Közreműködési érmét: Arnhold Nándor főreálisk. tanár, Kiss József főreálisk. tanár és Schmidt Boldizsár igazgató.

Egészségügyi csoportban millenniumi nagyérmét nyertek: Pécs városi közkórház igazgatósága. Kiállítási érmét: Schmidt Antal dr. Közreműködési érmét: Erreth Lajos dr.

A mezőgazdaság csoportjában millenniumi nagyérmét nyert a somogy megyei gazdasági egyesület. Kiállítási érmét: a kaposvári mezőgazdasági ipar részvénytársaság. Elismerő oklevelet: Baranyamegyei gazdasági egyesület, Rettegi Sándor (Tóttő), Tolnamegyei gazdasági egyesület.

A szőlészeti és borászati csoportban millenniumi nagyérmét nyertek: Jankovits Hugó, Nádosy Kálmán. Ribay Ferenc, Schuth Vilmos, Schwabach Zsigmond és Viktor, és Weiler Nep. János. Kiállítási érmét: Csató Gy. Gyula (Villány), Cillinger József (Villány), Eckenfeld Ádám (Villány), Fischer Károly (Villány), Flack Mór (Villány), Göllöncsér János (Nagy-Harsány), Krausz Lajos utóda, Müller Jakab (Villány), Orf Gáspár, Tengler Ádám, id. Tengler János, ifj. Tengler János (Villány) és Váradai József (Villány). Elismerő oklevelet nyertek: Bauer János (Villány), Bergmann Ignác, Bölcskey Gyula, Gáb József, Gyimóthy Jákó (Villány), Ott Béla, Konrád János, Molnár és Társai (Villány), Schwabach Sándor, Szuly János és Tauszig Zsigmond.

Az erdészeti csoportjában millenniumi nagyérmét nyertek: Engel Adolf

és fiai. Elismerő oklevelet: Mándi Samu (Bar. Szentlőrinc.) Közreműködési érmét: Fischer Colbric Emil, uradalmi erdőész, Dályok, Pfenninger József, uradalmi erdőmester Bellye, Polnisch Árpád, uradalmi fő erdőész, Baranya Monostor, Reich Károly (Bellye) Schirmer István (Bellye.) Schustek Vilmos (Bellye).

A vas- és fémipari csoportban elismerő oklevelet nyert: Gianone Sándor.

A gépipari csoportban kiállítási érmét nyertek: Máranice Rajmár, és Rueprecht testvérek. Elismerő oklevelet Tavali József (Szigetvár.)

A közlekedési csoportban kiállítási érmét nyert Reinhardt János. (Folyt köv.)

Pécsi nemzeti színház.

1896. november 18-án (szerdán.)

Bagdadi hercegnő

Dráma 3 felv. írta, ifj. Dumas Sándor. Ezt követi

Kinematograph

mutatványai.

Alkalmi vétel túlhalmozott raktárnál fogva mindenféle tárgyak egész külön csoportban u. m. valódi ezüst és china ezüst, consoldiszek, serlegek, korsók, falidiszek, irókészletek, kenyérkosarak, tortalapok, gyertyatartók, szivar, szivarka dobozok és szip-

dusgazdag Schabele Max leánya, még akkor éjjel kikapkolta a férjét a házból s megindította ellene a válópert. Befejezésül azt is megírták, hogy Nemes Ferenc el is utazott a fővárosból, hová többé — legalább szerepelni — nem is tér vissza, s hogy a megsebesült képviselő túl van minden veszélyen s boldogságban élhet a szerencsés nével, kinek becsületéért életét is kész lett volna feláldozni.

Mindeneket a szépen megírt dolgokat pedig özvegy Lasárovs Demeterné a reggeli kávéja mellett olvasta el.

Az őszi nap enyhe sugára besütött a szobájába, melyben minden csupa fény, csupa báj, csupa életöröm volt.

És titokzatos mosolylyal gondolta el, mikor a szenzációs hírek a végére ért, hogy ezek a szenzációra éhes újságírók dehogy gondolják, hogy ennek az egész tragédiának az ő kis, puha keze volt a kegyetlen felépítője,

Ő hosta össze Nemes Ferencel Szabó Margitot és ezzel Erdős Bélát; ő vezettette be Loberreich kapitány által Schnabele Fannyt a szerelem titkaiba s ő volt az, ki Erdős Bélát az asszonyi hatalom rabjává tette, melyből ime csak élete kockáztatásával menekülhetett meg.

S miért tette mindezt?

Maga sem tudna rá felelni

Talán a sors választotta ki egy dráma intezőjévé, melyre méltó lett akkor, midőn szerelem nélkül élt egy ember oldala mellett sokáig s megismervén a szerelmet,

XIX.

Nemes Ferenc, mikor lerohant Szabó Margittól, tudta, hogy vége mindennek. Vége van a boldogságnak melyre számított; mert hiszen Margit nyíltan a szemébe mondá, hogy nem szereti, hogy nem lesz az övé soha. Hát akkor miért áltatta, miért hitegette? Bizonyára csak azért, hogy bosszút álljon rajta, azért a gyalázatért, a mit ellene ő elkövetett. És érzi, hogy most bosszút is áll. S mégis, nem tud rá haragudni, nem is tudja gyűlölni; csak szereti, imádja most is. Rajta nem kíván bosszút venni azért, mert csalta, hitegette; de hajh, megöli azt az embert, a kit Margit szeret, a ki miatt nem akar az övé lenni. Hogy vége van a házasságának a kényelmes életének, a karrierjének is, azt is tudja. De ez nem bántja legkevésbé. Felesége már holnap beadja ellene a válópert; jó, tegye. Legalább szabad lesz. Megélni pedig megél a jéghátán is.

És ott áll a kapu előtt, mikor Schnabele Fanny kijön a házból és kocsijába ülve, hazahajtat. Ott áll később s nem gondol arra, hogy talán hasa kellene mennie, tisztáznia magát, vagy ha ez nem használ, ragaszkodni férfi jogaihoz. Egészen más a gondja. Az, hogy Margit hoz el fog még ma jönni, a kit szeret, a ki

kák stb. mélyen leasállított áron, de azért a tárgyak mégis művészies kivitelben kap hatók Schönwald Imre ékszergyárosnál Pécsen Király (főutca) Hattyu épület.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Művészet, irodalom.

○ **A Szultán.** Beköszönt a téli szezon, minek megfelelőleg nagyon fagyos hangulat uralkodott tegnap a színházban. A parket padsoraiban nagyon nagy hézagok támadtak, a páholyok 4 kivételével türesen tétovogtak a parketre alá, hol a hírlapírók, néhány törzevendég, a szerkéllyt maguk a színeszők bérelték ki, míg a karzat ülőhelyeit a „helyetmutogató hölgyek“ foglalták el. A mi magát az előadást illeti... talán kár is arról szólni, a darab $\frac{1}{4}$ részénél többet kihagytak, a mi megmaradt, azt kedvetlenül bár, de meglehetősen jól mutatták be. Juhász Ilona nagy bravúrral énekelt és meg is érdemelte a kis közönség nagy tapsát, Hegyessy Róza, ki hangjával nem tud nagy sikereket elérni, szépsége és mosolya által tűnt ki. Egy ifju lakatost, — kit talán az utcáról hívott be a mi Somogyink azért, hogy legyen közönség — egész átszellemültté tett a kis Rózsika látása és elismerte, hogy a legszebbet mondja, a mit egy szegény, de becsületes ember mondhat, egész extázissal kiáltott fel: „Nagyság úgy mosolyog, hogy

mosolyától önmagától kinyillik egy szabadalmazott Wertheim-szekrény.“ Polgár tegnap igazán elemében volt, úgy sziporkáztak az eredeti ötletek, akárcsak vicclapot szerkesztene, de nemsokára bevallotta, hogy az ész a sugótól veszi. Nem akarjuk dicsérni a női kar összehangzatos játékát, nem dicsérjük Borost, sem Kézdit, azt sem említjük fel, hogy Perényi oly szögletes volt és akárcsak haptákban állana, mozdulatlanul mint egy fadarab vallotta be szerelmét Déliának... csak azért, mert az ennyire megkurtított darabok előadásáról nem is érdemes kritikát írni. Ha megint ily kis számú nézőközönség lesz együtt a színházban, okosabban teszi Somogyi, ha nem tartatja meg az előadást, mintsem önkényűleg annyira megkurítja a darabot, hogy érthetlenné és élvezhetlenné válik. (St.)

TÁVIRATOK.

— **A kereskedelmi és vámszerződés felmondása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Reichsrath tegnapi ülésén az osztrák kereskedelmi miniszter kijelentette, hogy a Magyarországgal fennálló kereskedelmi és vámszerződést a kellő időben fel fogja mondani. Ezután Badeni miniszterelnök kijelentette, hogy magyar részről a „Nemzet“ minapi cikkével nem vállalnak szolidaritást.

— **Millenniumi emlékmű.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.)

Bánffy b. száz darab régi mintájú millenniumi emlékműt csináltatott, melyek közül egyet-egyet díszes tokban a király, királyné és József főherceg kapott, míg a többieket a kiállításban közreműködő többi notabilitások, mint a hercegprímás, Szilágyi Dezső stb. kapták.

— **Pályások a budapesti polgármesterségre.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A budapesti polgármesteri állásra a ma délben lejárt határidőig Gerlóczy és Márkus alpolgármesterek jelentkeztek.

— **Tolvaj orvos.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Egy budapesti háztulajdonos szintén följelentést akart tenni Korotnai ellen. Ugyanis Halász Olivér, volt orsz. képviselő fia Halász Géza, aki egyszermind az akadémia levelező tagja volt, 1888. augusztus 22-én szintén szívizé. hűdésben halt el és Korotnai gyógykezelte, aki a haláleset egyetlen tanuját, a házmestert a gyógyszerárba küldte. Mikor visszajött, átadta a szekrény kulcsát, melyben később Halász Olivér 40.000 frt helyett csak 300 at talált. Erős volt a gyanu, hogy ezt az összeget Korotnai tüntette el. — Ma délelőtt két börtönőr Korotnait Drill vizsgálobíróhoz vezette, ahol nyomban kihallgatták. — A rendőrség özv. Patsuné exhumálásáról lemondott.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAISZ JÓZSEF
kiadó.

miatt nem lehet, az övé. S akkor... akkor aztán megtalálta azt, a kit megöljön.

És vár.

Egyszerre egy alak közeledik felé.

A mint elébe ér, megismeri benne Erdős Bélát.

— Jó estét, képviselő ur!

Közönti a hangjára szinte megretten az.

— Hahaha! De megijesztettem! Talán tilosban jár azért ily ijedős mi?!

Erdős Béla kissé magához térve feleli,

— Jó estét, uram. Nem gondoltam, hogy errefelé találkozom ismerőssel. Innen a meglepetés.

— Ah, igen? De mert ismerőssel találkozott, meg is mondhatná, hová igyekszik?

Erdősnek feltűnik a gúnyos hang és türelmetlenül mondja.

— Eh, uram, ez vallatás.

— Dehogy; csak kíváncsiság. Minden bátor férfi ki is rukkol így négy szemközti a kalandjaival. Ezt csak az nem teszi, a ki vagy féltékeny, vagy gyáva!

— De végre is uram, mi közze önnek az én ügyeimhez?

S Erdős tovább indul s mikor belép a ház kapuján, Nemes Ferenc utána szól.

— Semmi, épen semmi, uram! Csak azt kívánom megjegyezni, hogy önt végtelenül gyávának tartom!

Másnap aztán egész délelőtt várta az Erdős segédeit. Schnábele Fannynak egy levelet irt korán reggel, melyben kérte, hogy ha keresik, mondassa meg a cselédséggel, melyik szállodában lakik, hová a délelőtt

folyamán elszállított mindent a Schnábele palotából, az a mi sajátja volt.

Hiába várt azonban egész délig. Akkor aztán elment oda, hol tudta, hogy Nemes Ferenc ebédel és félóra mulva egész Budapesten elterjedt a hír, hogy Nemes Ferenc valami vendéglői szóváltásból kifolyólag arcul ütötte Erdős képviselőt, hogy párbaj lesz az affér vége életre-halálra.

És párbaj még aznap délután megtörtént. Háromszori golyóváltás; s ha kell, kardpárbaj, tovább, egész a harc képtelenségig. A kardokra azonban nem volt szükség; golyót is csak egyszer váltottak s mig Nemes Ferenc sértetlen maradt, addig Erdős Béla a szive fölé kapott egy sebet.

Természetesen az eset nagy szenzációt keltett. Az esti lapok hasábjait irtak róla s különösen regényes befejezésnek említették fel azt is, hogy a megebesült képviselő, mikor ágyában magához tért, először is papot kéretett magához és megesküdtött egy leánynyal akit már régen szeretett. Ez a lány, egy egyszerű társalkodónő, Szabó Margit, a kinek most már mint feleségnek gondos ápolása mellett a megebesült képviselő vissza lesz adható az életnek. Azt is megírták, hogy a párbaj oka szintén Szabó Margit volt, kiről Nemes Ferenc tiszteletlenül nyilatkozott. A reggeli lapok pedig jól siettek felülmúlni esti kollegáikat a szenzációkban és még többet irtak az esetről; feltalálván a világnak azt is, hogy Nemes Ferenc szerelmével üldözte Szabó Margitot, kinél felesége meglepte. Ebből következett a párbaj; de következett belőle más is, az, hogy a főváros egyik legérdekesebb asszonya, a

NYILT-TÉR+)

Kitünő Angol

TEA-RUM

James Walters & Comp. londoni cégtől, —
továbbá: valódi ó

Slavon-Szilvorium

eredeti palaczkokban 1 frt 20 kr.

NICK A. K.-nál Pécsen,
király-utca 2. sz. és Bazár-udvar.

15693. sz.

tkv. 1896.

Arverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Schmała Imre birjáni lakos végrehajthatónak, Misenácz Ignác birjáni lakos végrehajtást szenvedő ellen 25 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyben, a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíró területén levő, Birján község határában fekvő, a birjáni 150. sz. tjkben felvett + 94 hszsz. 16. sz. ház, udvar és kertre 171 frt, a 98. sz. tjkben felvett + 785 hszsz. szállóra az 1881. LX. tcz. 156. § a értelmében egészben 192 frt becsárban mint kikiáltási árban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi november hó 20. d. e. 9 órakor Birján községben a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 17 forint 10 krajczárt és 19 forint 20 krajczárt készpénzben, vagy az 1881. évi nov. hó 1. 3333. sz. a kelt igazságügyminiszter. rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170 §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsen, a kir. törvényszék telekkönyvi osztályánál 1896. évi augusztus hó 21-ik napján.

Bogyay Pongrác

kir. törvényszéki bíró.

938. szám.

1896.

Arverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a dárdai kir. járásbíró 1895. évi 6749.1818. számú végzése következtében, Stankovits Döme ügyvéd által képviselt Bitó Mária javára, ifj. Egyed Illés ellen 55 111 frt s jár. erejéig 1895. évi márczius hó 11 én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 595 frtra becsült lovak, szarvasmarhák és 1 vetőgépből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a dárdai kir. járásbíró 11608/1896. számú végzése folytán 55 111 frt tőkekövetelés és járuléka erejéig Karacson alperes lakásán leendő eszközlésére 1896. évi november hó 30. napjának d. e. 10 órája határidőül kintűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. § a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbb bet ígérőnek becsárán alul is elfognak adatni.

Kelt Dárdán, 1896. évi november hó 12.

Schönberger Sámuel.

kir. bírósági végrehajtó.

5608. sz.

tkv. 1896.

Arverési hirdetmény.

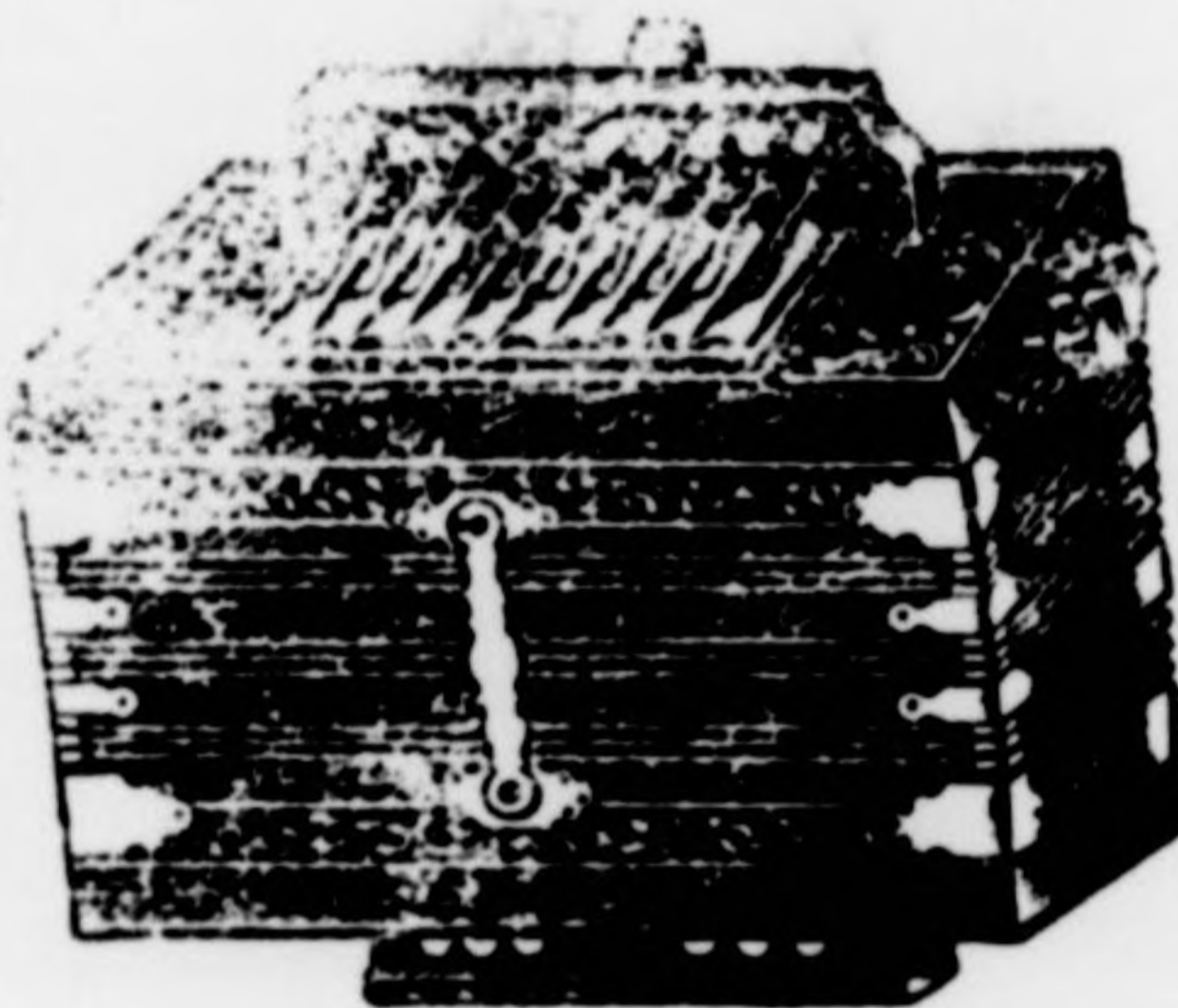
A dárdai kir. járásbíró, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Schwarcz Emánuel mint Schwarcz Jakab hagyatéka kezelője bezedeki lakos végrehajthatónak, 5608/896 sz. kérvénye folytán Fögler János és neje Sziebert Margit lipovai lakos végrehajtást szenvedő ellen 50 frt 24 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyben az árverést a dárdai kir. bíróság területén levő Lipova községben fekvő a lipovai 44. sz. tjkben felvett 47 810. hrz. sz. ingatlanokra 1005 frt, a lipovai 280. sz. tjkben felvett 646. hrz. sz. ingatlanra 210 frt, a lipovai 104. sz. tjkben felvett 609. hrz. sz. egész ingatlanra s így a végrh. törvény 156. § a alapján Pankovics Zsófia férj. Szutarics Iliáné ifj. Bock Henrik társtulajdonost illető részére is 95 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban eirendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi december hó 5. napján délelőtt 10 órakor Lipova községben a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 100 frt 50 krajczár, 21 forint, 9 forint, 50 kr. készpénzben vagy az 1881. évi 60. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. 1-én 3333. sz. a kelt igazságügymin. rend. 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. járásbíró mint tkvi hatóságnál 1896. évi szeptember hó 20. napján.

Maurer Frigyes
kir. albíró.

Hirdetések jutányos
áron vétetnek fel ki-
adóhivatalunkban.

„Bohemia”

világhírű verseny harmonikát,

2 karost 4 frt, 3 karost 5 frt, 4 karost 6 frtért szállítok. Ezen hermonikának dupla erős 11 ránczos tömlője van, sarkain ércvédőkkel, nyitott, szegezett, nickel klaviatúrával, stb. Mindenik tisztán hangolva és remek orgonaszerű hanggal bír.

40 hangu 2. sz. nagyságu 15 1/2 x 33 cmtr. 4 frt, valdi aczél hangu 5 frt.
60 " 3. " " 17 x 34 " 5 " " " " " 6 50
80 " 4. " " 17 1/2 x 34 1/2 " 6 " " " " " 8 frt.

Öntanító iskola ingyen, portó, csomagolás és láda 75 kr.

Hosszu billentyűkkel és gyöngyház lapokkal darabonkint 50 krral drágább. —

Arjegyzék ingyen és bérmentve. — Küldemény utánvétet, meg nem felelők kicseréltetnek.

SCHUSTER C. A.,

harmonika-gyáros, Graslitz, (Böhmen.)

Csak akkor valódi, ha a háromszögű palaczk az itt levő szalaggal (vörös és fekete nyomás sárga papírral) van lezárva.

Eddig fölülmulthatatlan!

Maager Vilmos-

féle

valódi tisztított

MÁJOLAJ

(törvényesen védett csomagolásban)

MAAGER VILMOSTÓL

BÉCSBEN.

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltatott és könnyű emészthetőségénél fogva gyermekeknek is különösen ajánlatik és rendeltetik mindama esetekben, melyekben az orvos az egész testi szervezet, különösen a mell és tüdő erősítését, a test súlyának gyarapodását, a nedvek javítását, valamint általában a vér tisztítását el akarja érni. — Egy üveg ára 1 forint és kapható a gyári raktárban Bécsben III/3. ker. Heumarkt 3. valamint az osztr.-magyar monarchia legtöbb gyógyszerárában.

Pécsen kapható: Sipőcz István, Zeiga László gyógyszerárában; Reeh Vilmos Spitzler fia kereskedésében.

Főraktár és főüzemelés az osztrák-magyar monarchia részére:

MAAGER VILMOS, BÉCS,
III/3. Heumarkt 3.

Utánzatok hatóságilag nyomoztatnak.

MEGERKEZTEK

a legújabb báli

 meghívó-

és

tánczrend-minták!

TAIZS JÓZSEF

könyvnyomdája

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.